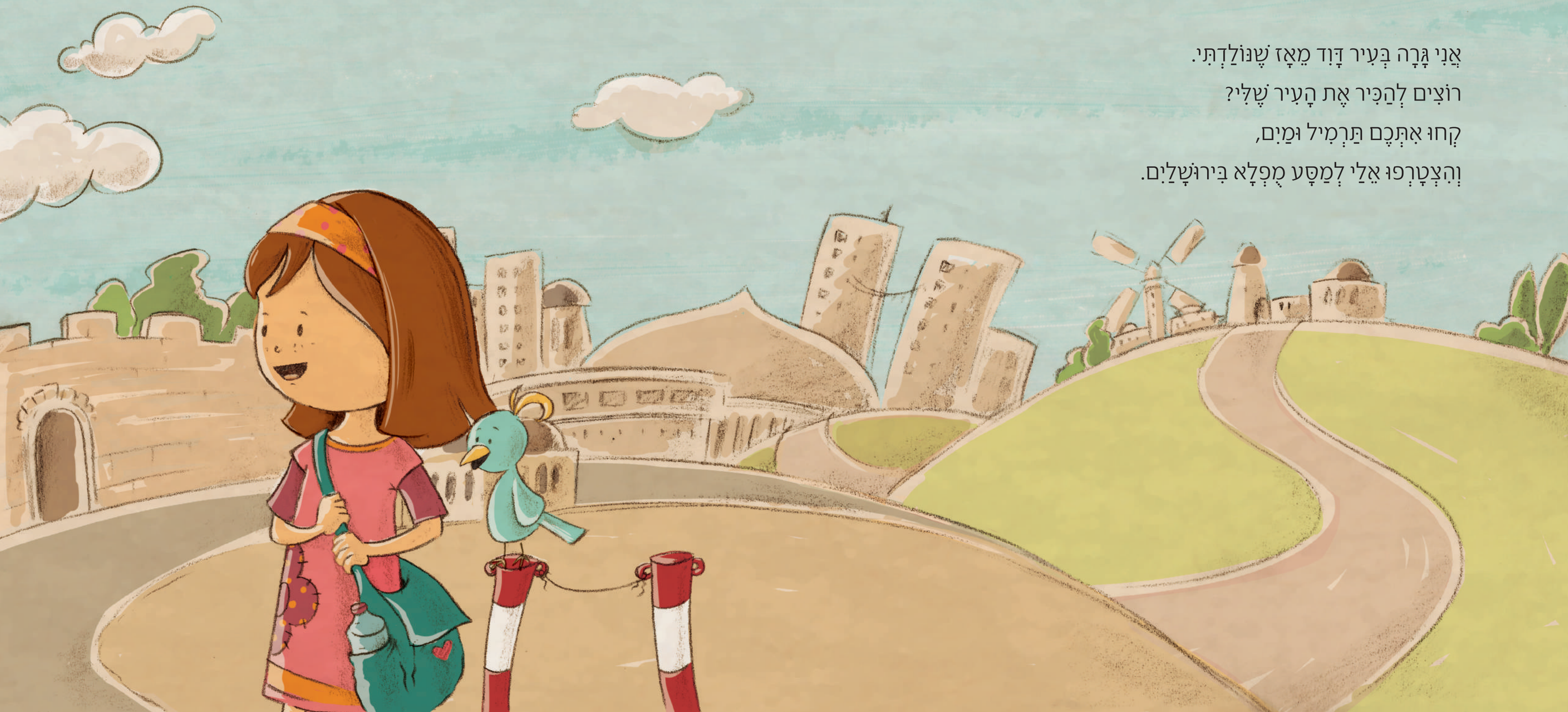

שָׁלוֹם,
קוֹרְאִים לִי מַעֲוֹן,
וְאֲנִי רוֹצָה לְסַפֵּר לָכֶם עַל עֲצָמִי
וְעַל מָקוֹם שְׁאֲנִי מְאֹד אוֹהֶבֶת.

אֲנִי בֵּת חֲמֵשׁ וְחָצִי, כְּמַעַט שָׁשׁ,
יֵשׁ לִי שְׁנֵי אֲחִים גְּדוֹלִים, וְאֶח קָטָן מְתוֹק.
אֲנִי אוֹהֶבֶת לְצִיר.
כְּשֶׁאֶהְיֶה גְּדוֹלָה אֲנִי רוֹצָה לִהְיוֹת צִיֵּרָה,
וּבִינָתִים אֲנִי מְצִיֵּרָה בְּמִכְחֹל,
וְגַם קֹצֶת בְּדִמְיוֹן.

אָני גָּרָה בְּעִיר דָּוִד מֵאֵז שְׁנוֹלְדִיתִי.
רוֹצִים לְהַפִּיר אֶת הָעִיר שְׁלִי?
קָחוּ אֶתְכֶם תּוֹרְמִיל וּמִים,
וְהַצְטֹרְפוּ אֵלַי לְמַסָּע מְפָלָא בִירוּשָׁלַיִם.

לפני כַּשְׁלֶשֶׁת אֲלָפִים שָׁנָה
הָיְתָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְטָנָה,
בַּק גְּבֻעָה אַחַת בֵּין הָרִים,
וְסָבִיבָה עֵמֶק וְגֵיא, רוּחוֹת וְצִפּוּרִים.

גְּבֻעָה מְקַכֶּת אֲבוֹי חוֹמָה
עִם אֲרָמוֹן, בְּתִים וְנִבְיַעַת-מַיִם קְסוּמָה.

בַּיָּמִים הָהֵם חַי בִּירוּשָׁלַיִם הַמֶּלֶךְ דָּוִד.

דָּוִד הָיָה מֶלֶךְ אֲהוֹב וּמֵיחָד,
שֶׁחִבֵּר אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְעַם אֶחָד.
בַּיּוֹם הָיָה מֶלֶךְ גָּבוּר מִלְחָמָה
וּבַלַּיְלָה הָיָה מְנַעִים כְּנוֹרוֹ נִגּוֹן לְנִשְׁמָה.

וְהַמְּנִיגָנָה - כָּל כֶּן עֲדִינָה...

הלב שלי מרגיש כל שיר, כל מזמור,
ופורט יחד אתו על מיתרי הפנור.

לכעמים הלב מרגיש את השמחה שבשירה
ולעתים נושא תפלה להנצל מצרה.
דוד מודה לאֱלֹהִים על העולם היפה שבָּרָא
ומתפעל מהחכמה שמתגלה לו בתורה
הוא שר מתוך געגוע ותקווה
ומחבר לירושלים שירי אהבה.

עם המנגינות בלבי
אני אוהבת לקסע בשבילים חדשים-ישנים
ולדמין את צעדיו של דוד
ליד צעדי הקטנים.

כְּשֶׁאֲנִי מוֹצֵאת מְשֶׁהוּ מְעֵנִין אֲנִי מִיד מְצִיָּת
וְכֵן שׁוֹמְרֶת לִי אֶת הַכֹּל בַּמְחֻבֶּרֶת:

בְּדֶרֶךְ, יָד בֵּיד עִם אִמָּא, אֲנִי מְחַפֵּשֶׁת מְזָכְרוֹת,
עֲתִיקוֹת מִן הָעֶבֶר שֶׁנִּשְׁאַרוּ פֹּה לְדוֹרוֹת.

קשויט
לספר
תורה,

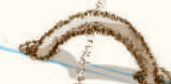
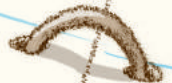
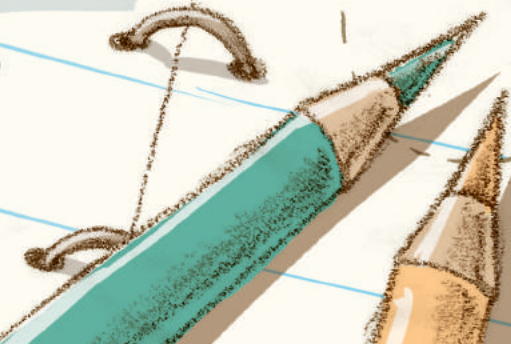
חותמת עם
שם של
סופר
מיוחד,

עגיל
מזהב ושחוריה

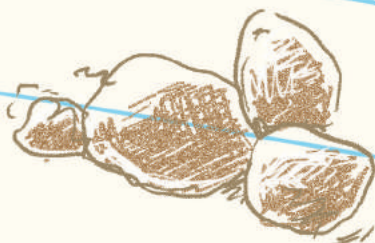
כותרת של עמוד
וציור של מנורה.

מטבעות
של זהב

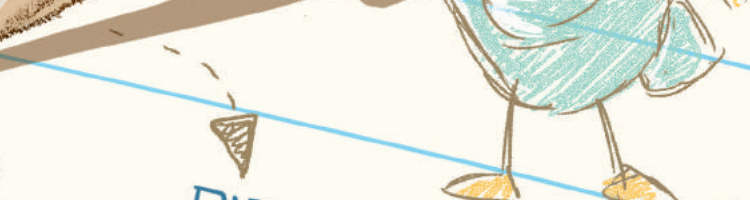
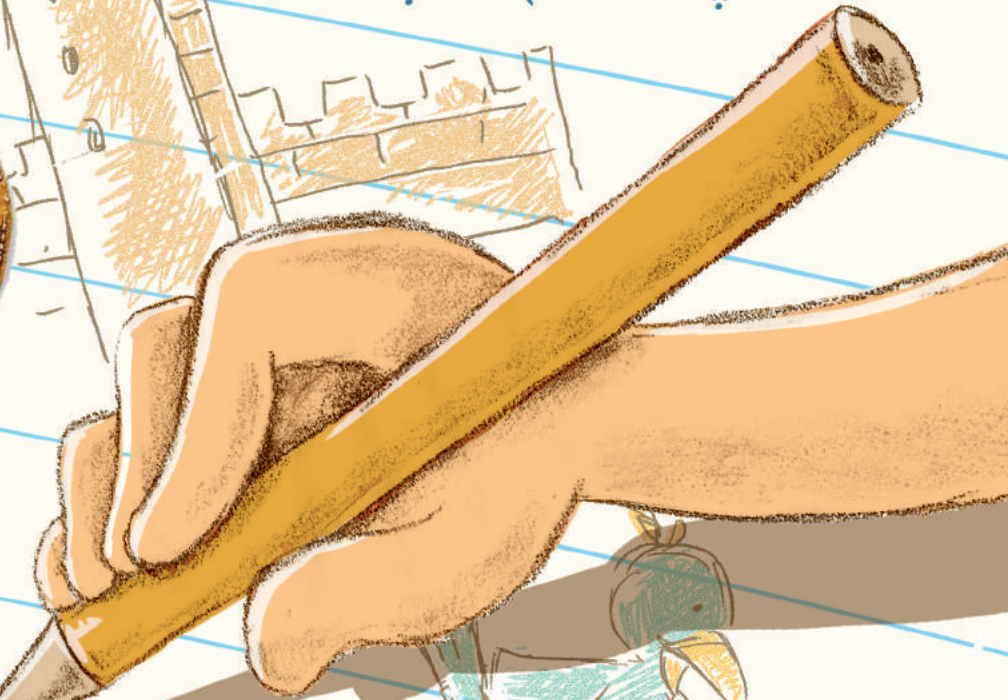

אם פִּעֲמֹן

אבנים של
חומה,

של מגדל או ארמון,

חלקי חבסים
שהיו פעם כד,

